

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLII. — Wydana i rozesłana dnia 24. maja 1911.

Treść: № 95. Rozporządzenie, którem wydaje się nowe postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 22. maja 1905 o podwodach wojskowych w czasie pokoju.

95.

Rozporządzenie Ministerstwa obrony krajowej w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych, skarbu, rolnictwa i handlu z dnia 22. maja 1911,

którem wydaje się nowe postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 22. maja 1905, Dz. u. p. Nr. 86, o podwodach wojskowych w czasie pokoju.

Postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 22. maja 1905, Dz. u. p. Nr. 86, o podwodach wojskowych w czasie pokoju, ogłoszone rozporządzeniem z dnia 23. maja 1905, Dz. u. p. Nr. 87, uchyla się niniejszem; na podstawie porozumień, przeprowadzonych z wspólnem Ministerstwem wojny, mają w ich miejsce obowiązywać postanowienia następujące, które wejdą w życie w dniu 1. lipca 1911:

Do § 3.

1. Przez „służących“ należy rozumieć zarówno służących oficerskich i stajennych jak i tę służbę cywilną, którą według przepisów wolno zabierać ze sobą; przez „bagaż“ zarówno przepisowy „pakunek podróży“, znajdujący się przy osobach, które mają być przewiezione, jak i przepisowe wielkie bagaże, które ma się przewieźć oddzielnie.

2. Ze względu na to, że na podstawie umów, zawartych przez zarząd wojskowy, a względnie zarząd obrony krajowej, zapewni się w miarę możliwości regularny przewóz rzeczy skarbowych, wymie-

nionych w ustępie drugim § 3., w drodze najmu, można korzystać w przypadkach takich z podwód jedynie wyjątkowo.

3. „Środki przewozowe dla miejscowych transportów wojskowych“ są to środki przewozowe, potrzebne w poszczególnych stacjach i w ich pobliżu do przewożenia osób, transportu rzeczy i zaprzęgu wozów, których zapewnienie, zażądanie i dostarczenie stosuje się do osobnych przepisów, wydanych w tym względzie.

W tych wypadkach, w których na podstawie odnośnych przepisów ma się użyć środków przewozowych dla miejscowych transportów wojskowych, nie można żądać podwód.

Jeżeli w danym razie zajdą wątpliwości, czy ma się skorzystać z środków przewozowych dla miejscowych transportów wojskowych, czy też użyć podwód, wówczas należy ocenić do organów wojskowych niezależnie od ich odpowiedzialności wobec władz administracyjnych.

Do § 4.

1. Jeżeli chodzi o przewóz biorącego podwodę i jego rodziny, wówczas ma dostawiciel wozu obowiązek przewiezienia nim w obrębie podanych niżej granic nie tylko biorącego podwodę lecz także członków jego rodziny, służących (do § 3.) i pakunków podróży.

Przez „normalny“ pakunek podróży należy rozumieć zarówno pakunek podróży, należący się każdej osobie przepisowo, jak i przedmioty (instrumenty), plany, kaplice polowe itd., potrzebne do użytku służbowego.

2. Osoby, które towarzyszą biorącemu podwodę ze względów służbowych, na przykład tłumacze

przy rekonesansach, żandarmi polowi na manewrach, robotnicy wojskowi przy zdjęciach i pomiarach wojskowych itd., mają być na żądanie również zabrane na wóz, przeznaczony dla biorącego podwodę, w obrębie podanych niżej granic.

3. Dopuszczalne obciążenie wozu podwodowego, przeznaczonego do przewozu osób, wynosi:

W	na jeden wóz		
	jedno-	dwu-	cztero-
	zaprzężny do		
Dobruccy	2	4	8
Galicyi, na Bukowinie	2	5	10
innych krajach	3	6	12

osób wraz z ich normalnym pakunkiem podróжным, nie licząc woźnicy, jego pakunku i żywności dla zwierząt pociągowych.

Do § 5.

Oznaczenia, podane pod a) do e), obejmują wszystkie komendy, władze, oddziały broni i zakłady, istniejące w myśl organizacyi, to jest wszystkie osoby, które do nich należą, do nich zgłaszają się albo od nich odchodzą, tudzież ich pakunek podróжны i bagaż, jakoteż rzeczy, należące do majątku komend, władz, oddziałów broni i zakładów.

Do § 6.

Ad lit. d). Osoby, należące do siły zbrojnej i c. k. żandarmeryi, są uwolnione od obowiązku dostawy podwód co do tej ilości własnych koni, na które pobierają w myśl przepisów porcy żywności.

Ad lit. e). Także ogiery rządowe, znajdujące się w użytku prywatnym, są uwolnione od służby podwodowej.

Przy licencyonowanych ogierach prywatnych należy wykazać to przez przedłożenie licencji, a przy kłaczach odstanowionych przez przedłożenie certyfikatu stanowienia.

Ad lit. g). Oznaczenie ilości koni, zwierząt jucznych i wozów, potrzebnych do przewozu poczty, należy do właściwej dyrekcji poczt i telegrafów.

Ad lit. h) i i). Do interpretacyi oznaczenia „potrzebny“ powołana jest polityczna władza powiatowa.

Do § 7.

1. Gdzie ustawa o podwodach i niniejsze postanowienia wykonawcze mówią o gminach, należy rozumieć przez to także obszary dworskie, wydzielone ze związku gminnego.

2. Polityczne władze powiatowe winny przy współudziale gmin stwierdzić ilość i rodzaj zwierząt podwodowych i wozów w celu ustalenia zakresu zobowiązania podwodowego dla poszczególnych gmin swego powiatu i podać odnośne daty za pośrednictwem politycznej władzy krajowej do wiadomości właściwej komendy korpusu (obrony krajowej); zaszłe zmiany należy oznajmiać wspomnianej komendzie corocznie w miesiącu maju tą samą drogą.

Do § 8.

1. Za biorącego podwody należy uważać zarówno tego, dla którego zażądano podwód, jak i tego, który z podwód istotnie korzysta.

Jako dokument legitymacyjny, wykazujący uprawnienie do żądania podwód, służy marszruta, otwarte polecenie lub inny rozkaz pisemny, jakoteż rek wizycya podwodowa. Gminy są jednak obowiązane do dostarczenia podwód także wtedy, gdy dostawienia ich żąda osoba wojskowa w mundurze bez okazania jednego z wspomnianych dokumentów. Biorący podwody winien w tym wypadku potwierdzić gminie dostawienie podwód jeszcze przed ich użyciem. Potwierdzenie to ma podawać ilość i rodzaj dostawionych zwierząt podwodowych, ilość wozów, cel jazdy, miejsce przeznaczenia, długość drogi w kilometrach, kwotę wynagrodzenia, uiszczonego ewentualnie z góry, przy podwodach, wziętych na pewien czas, przypuszczalne trwanie użycia, następnie przy podpisie (imieniem i nazwiskiem) stopień wojskowy i oddział broni (zakład itp.) biorącego podwody.

2. Ocenienie, czy należy zażądać podwód, czy też pokryć zapotrzebowanie podwód w drodze bezpośredniego najmu, zależy w każdym poszczególnym wypadku od uznania biorącego podwody.

3. Przez bezpośredni najem podwód powstaje jedynie stosunek prywatno-prawny.

4. Zobowiązanie gmin do dostawy podwód nie ulega zmianie wskutek prawa, które przysługuje biorącemu podwody do pokrycia odnośnego zapotrzebowania drogą bezpośredniego najmu, i to nawet wtedy, gdyby zarząd wojskowy zapewnił kontraktowo dostarczenie środków przewozowych, potrzebnych do celów podwodowych, drogą bezpośredniego najmu na kilka dni lub w inny sposób.

Jeżeli zarząd wojskowy ma zamiar przeprowadzić takie kontraktowe zapewnienie w szerszym zakresie, wówczas powinien zwrócić się w pierwszym rzędzie do odnośnej gminy.

Do § 9.

1. Podwód należy żądać nie od posiadacza zwierząt podwodowych i wozów, lecz od gminy.

W pierwszej linii powinno się żądać podwód od tej gminy, na której obszarze leży miejsce ich dostawienia. Jeżeli jednak miejsce dostawienia leży znacznie bliżej siedziby urzędowej gminy sąsiedniej, można wyjątkowo zażądać podwód także od tej gminy.

Jeżeli wchodzi przytem w rachubę kilka gmin, należy zażądać podwód od tej gminy, która leży w kierunku marszu (podróży).

2. W tych wypadkach, w których nie można liczyć zupełnie pewnie na dostarczenie przez gminę podwód w potrzebnym zakresie, należy wystosować rekwizycję podwodową do politycznej władzy powiatowej, która ma następnie postąpić w myśl punktu 5.

Jeżeli zażądano podwód od politycznej władzy powiatowej w celu bezpośredniej jazdy, wówczas należy w razie potrzeby podać w rubryce „uwaga“ rekwizycji podwodowej, w których gminach ma się zmienić podwody stosownie do postanowienia § 11.

3. Podwód można żądać ustnie albo pisemnie, a w przypadkach nagłych także telegraficznie.

Wyjawszy przypadek niespodzianej potrzeby, powinny zarówno komendy (władze, oddziały broni i zakłady) jak i osoby, pojedynczo podróżujące, żądać podwód w ten sposób, aby wezwanie doszło do gminy z reguły na 24 godzin przed zapotrzebowaniem, a do politycznej władzy powiatowej na 3 dni przed tą chwilą.

Rekwizycja podwodowa powinna obejmować dokładne podanie miejsca i chwili dostawienia, przy podwodach w celu bezpośredniej jazdy dokładne podanie miejsca przeznaczenia, przy podwodach, branych na pewien czas, oznaczenie czasu użycia (na pół dnia, na cały dzień), wreszcie ilość i rodzaj podwód.

Pisemnie żąda się podwód zapomocą „rekwizycji podwodowej“, wygotowanej według wzoru 1. W razie telegraficznego lub ustnego żądania podwód należy wręczyć gminie (politycznej władzy powiatowej) „rekwizycję podwodową“, wygotowaną według tego samego wzoru, względnie przesłać ją pocztą jak najspieszniej. W rubryce „uwaga“ należy powołać się wyraźnie na fakt telegraficznego lub ustnego zażądania.

4. Gmina ma prowadzić spis zobowiązanych do dostawiania podwód i utrzymywać go w ewidencji; według spisu tego ma się powoływać zobowiązanych do dostawy podwód, o ile rodzaj świadczenia podwodowego na to zezwala.

Jeżeli odpadnie ten z zobowiązanych do dostawy podwód, na którego przypada kolej, wówczas należy pociągnąć go do świadczenia podwodowego następnym razem.

Gmina powinna zawiadomić na czasie zobowiązanego do dostawy podwód o terminie i jakości świadczenia podwodowego oraz o rodzaju wozów i zwierząt podwodowych i nadzorować, by dostawiono podwody zgodnie z rekwizycją.

5. Jeżeli wystosowano do gminy rekwizycję podwodową w zakresie jej zobowiązania, a wykonanie tejże okazuje się w ogóle niemożliwe z powodu okoliczności nieprzewidzianych (wypadków elementarnych, chorób zwierzęcych itd.) albo nie może nastąpić w wymaganym zakresie, wówczas powinna gmina donieść o tem natychmiast, ewentualnie drogą telegraficzną, przełożonej politycznej władzy powiatowej i zawiadomić równocześnie biorącego podwody; wspomniana władza polityczna ma następnie wydać odpowiednie zarządzenie i uwiadomić niezwłocznie rekwirującego, w jaki sposób postarała się o dostawienie podwód.

6. Rekwizycje podwodowe, doręczane gminom, a względnie politycznym władzom powiatowym, należy przechowywać przez dwa lata.

Do § 10.

1. Na przestrzeniach lub częściach przestrzeni, które dadzą się przebyć koleją żelazną lub okrętem parowym, albo na których istnieją połączenia pocztowe, można, z wyjątkiem marszów, żądać podwód tylko w przypadkach nieuniknionych albo gdy cel podróży wyklucza użycie wspomnianych środków przewozowych.

2. Oznaczenie, czy podwód ma się zażądać, a względnie użyć do bezpośredniej jazdy czy też na pewien czas, należy do biorącego podwody. Przytem należy strzedz interesów ekonomicznych, a zarazem uwzględniać w sposób słuszny także dostawiciela podwód.

3. Podwód w celu jazdy bezpośredniej należy z reguły żądać wtedy, gdy chodzi jedynie o dostanie się do pewnego z góry oznaczonego miejsca albo o czynność służbową w takim miejscu.

W innych wypadkach należy użyć podwód, wziętych na pewien czas, zwłaszcza przy marszach, gdy podwody mają iść za wojskiem (trencin), przy wyszukiwaniu kwater, przy rekonesansach itp., oraz w ogóle przy podejmowaniu czynności służbowych na kilku miejscach, a zatem także przy zdejmowaniu stanu kultur, stwierdzaniu szkód polnych, zdejmowaniu budowli, zapewnianiu dostaw itd., i to bez

względem na to, czy miejsca te leżą na tej samej rucie, czy nie.

Do § 11.

1. Podstawę do ustalenia najkrótszego, dającego się użyć połączenia przy podwodach do jazdy bezpośredniej stanowi karta marszrut wojskowych, a o ile ona nie daje wyjaśnień, wykaz kursów pocztowych. w innych zaś przypadkach certyfikat odległościowy, którego ma się zażądać od politycznej władzy powiatowej. (Do § 19: 2.)

2. Jeżeli dostawiający podwozy powątpiewa o możliwości użycia pewnej drogi z powodu niezwykłych warunków, należy w miarę możliwości uwzględnić te zarzuty.

Niemożliwość użycia pewnego połączenia, w którym to razie należy obrać najbliższą i najkrótszą rutę dostępną, wymaga potwierdzenia gminy.

3. Maksymalne odległości, podane w ustawie, obowiązują bez względu na granice obszarów politycznych i mogą być przekroczone jedynie w razie bezwarunkowej konieczności.

Jeżeli używa się podwód do jazdy bezpośredniej celem przewozu osób na większe odległości, należy w miarę możliwości zarządzić przerwę i zażądać reszty świadczenia podwodowego od nowej gminy (do § 9.).

Chwila, a względnie miejsce zarządzenia przerwy zależy od uznania biorącego podwozy przy uwzględnieniu okoliczności i warunków, które w każdym poszczególnym wypadku powinno się ocenić osobno.

Do § 12.

1. Kierownik podwozy nie może odmówić jazdy drogą, obraną przez biorącego podwozy. (Do § 11., punkt 2.)

2. Przy ocenianiu, czy z podwód, wziętych na pewien czas, ma się korzystać przez półdnia lub przez cały dzień, należy zwracać uwagę na interesy ekonomiczne, uwzględniając wszystkie okoliczności, wywierające wpływ na czas trwania świadczenia podwodowego, jako to odległość, stan dróg, wzniesienia, warunki atmosferyczne i inne stosunki miejscowe, potrzebne postoje, czas załadowania i wyładowania, czas trwania czynności służbowej itd.

3. Czas użycia podwód, wziętych na pewien czas, rozpoczyna się z chwilą, na którą zażądano ich dostawienia, i w której podwozy były rzeczywiście oddane do rozporządzenia, i kończy się z chwilą, w której biorący podwozy uzna je za oddane.

4. Przy podwodach całodziennych nie powinno się z reguły korzystać z podwód dłużej jak przez 15 godzin, wliczając w to i postoje.

W razie wyjątkowego użycia podwód całodziennych przez czas dłuższy aniżeli 15 godzin, nie ma dostawiający prawa do wyższego wynagrodzenia, aniżeli to, które normuje § 19. ustawy.

Do § 13.

1. Gdy polityczna władza powiatowa otrzyma przy większym zapotrzebowaniu podwód uwiadomienie o miejscu przeznaczenia, a względnie o czasie użycia, winna ona donieść o tem niezwłocznie odnośnym gminom celem natychmiastowego zawiadomienia poszczególnych dostawicieli podwód.

2. Biorący podwozy jest wyjątkowo także uprawniony użyć podwód do innego miejsca przeznaczenia, względnie na większą odległość lub na dłuższy przeciąg czasu, aniżeli podano w rekwizycji.

Jeżeli okoliczności nadzwyczajne i nieprzewidziane tego wymagają, można użyć podwód, zażądanych do jazdy bezpośredniej, także na pewien czas i odwrotnie. Rodzaj jazdy należy jednak oznaczyć przed rozpoczęciem czynności podwodowej.

W wypadkach takich należy dać wynagrodzenie za podwozy stosownie do rzeczywistego sposobu wykonania świadczenia podwodowego.

Do § 14.

1. Jako kierowników podwód można używać tylko ludzi, nadających się do tego zupełnie i obznajmionych z miejscowością.

2. Do podwód można dostarczać tylko zwierząt, nadających się do tego i przedstawiających pewność, iż świadczenie podwodowe będzie wykonane bez zarzutu.

Wozów, zaprzęgniętych bydłem rogatym, można dostarczać do przewozu osób tylko wtedy, gdy niema do rozporządzenia ani koni, ani mułów, ani osłomułów, albo gdy stan drogi, która ma być przebyta, wyklucza użycie innych zwierząt podwodowych.

Do § 15.

1. Wozy, użyte do transportu rzeczy, muszą być mocne, zdatne do użytku i odpowiednie celowi, posiadać należytą wytrzymałość i pojemność (do § 17.) i być zaopatrzone w urządzenia do hamowania kół, a w miarę możliwości także w przykrycia ochronne (plachty lub rogózki itp.) dla ładunku.

Wozy, które wskutek zwykłego użytku, czy to przez zanieczyszczenie czy woń itp. mogłyby oddziaływać w sposób szkodliwy na ładunek, są wykluczone od użycia do transportu.

2. Przy wyborze zwierząt podwodowych ma biorący podwozy wziąć pod rozwagę także i stan dróg, zwłaszcza stopień ich wzniesienia.

3. Dostawiciele (kierownicy) podwód nie mają w zasadzie prawa do wyżywienia, wskutek czego powinni zabrać z sobą odpowiedni zapas środków żywności i paszy na czas trwania świadczenia podwodowego. Przy podwodach, wziętych przez komendy, władze, oddziały broni i zakłady, można im jednak na żądanie dostarczać za zapłatą żywności w dniach świadczenia podwodowego, jeżeli zarządzenia prowiantowe zezwalają na to. Można im wówczas wydawać chleb, żywność i paszę.

Do § 16.

1. W zasadzie należy dostawiać podwozy zgodnie z rekwizycją.

2. Pod względem używania podwód jednozaprzężnych należy uwzględnić, czy podwozy takie są według dołączonego załącznika:

Za-
łącznik.

- bezwarunkowo używane w kraju i dopuszczalne; albo tylko
- warunkowo używane w kraju i dopuszczalne; albo
- nieużywane w kraju, a tem samem niedopuszczalne.

Gdzie podwozy jednozaprzężne są bezwarunkowo używane w kraju, można dostarczać w miejsce zarekwirowanych dwuzaprzężnych wozów podwodowych po dwa wozy jednozaprzężne.

Gdzie podwozy jednozaprzężne są warunkowo używane w kraju, wolno dostarczyć:

w miejsce zarekwirowanych wozów dwuzaprzężnych po dwa wozy jednozaprzężne,

w miejsce zarekwirowanych wozów jednozaprzężnych wozy dwuzaprzężne, jednak tylko w tym wypadku i tylko o tyle, o ile dowodnie niema do rozporządzenia wozów zarekwirowanych.

Gmina powinna wygotować urzędowe poświadczenie tej okoliczności i wręczyć je biorącemu podwozy.

3. Wnioski na ewentualne uzupełnienia załącznika, które mogłyby w przyszłości okazać się potrzebne, mają polityczne władze krajowe przedkładać Ministerstwu obrony krajowej, które rozstrzyga o nich i ogłasza swe rozstrzygnięcie.

4. Za podstawę do ocenienia, czy pewna droga nie nadaje się do jazdy i czy zachodzi konieczność użycia zwierząt wierzchowych lub jucznych w miejsce wozów podwodowych, ma służyć karta marszrut wojskowych. Jeżeli karta ta nie zawiera potrzebnych szczegółów, należy postarać się o odnośne poświadczenie politycznej władzy powiatowej.

5. W Tyrolu i Dalmacyi należy do jazdy drożynami i ścieżkami rekwirować i dostawiać zamiast wozów podwodowych tylko zwierzęta wierzchowe i juczne.

6. Ilość zwierząt wierzchowych dla przewozu osób ma zawsze odpowiadać ilości tych ostatnich.

Do § 17.

1. Przy przewozie osób można żądać zależnie od stanu dróg i warunków meteorologicznych szybkości jazdy do ośmiu kilometrów, a przy transporcie rzeczy od trzech do czterech kilometrów na godzinę.

Przy świadczeniach podwodowych, których droga przekracza 25 kilometrów, należy zarządzić popas, wynoszący mniej więcej jedną godzinę, i to po przebyciu więcej jak połowy drogi.

Przy przewozie rzeczy ma dostarczyciel podwód nadto prawo do około 10minutowego postoju po każdej godzinie jazdy.

2. Przy świadczeniach podwodowych podczas odbywania marszów winny podwozy zastosować się na żądanie pod względem szybkości jazdy i postojów do ruchów wojska (trenu).

3. Obciążenie dwuzaprzężnych wozów podwodowych oraz zwierząt podwodowych, dopuszczalne w warunkach normalnych przy przewozie wielkich bagaży i innych rzeczy, wynosi:

W	Normalne obciążenie w kilo-gramach				Uwaga
	Dwu-zaprzężny wóz pod-wodowy	Zwierzęta juczne, a to			
		koń juczny	muł, osioł	osioł	
Dalmacyi	330	90		60	bez pakunku kierownika podwozy, bez przyborów i paszy zwierząt pod-wodowych
Galicyi		100			
na Bukowinie	400	80	100	70	
innych krajach	600	100			

Na wozy czterozaprzężne należy ładować podwójną ilość podanego wyżej ciężaru, a na wozy jednozaprzężne jego połowę.

Zmniejszenie obciążenia normalnego jest dopuszczalne tylko w przypadkach wyjątkowych. Co do konieczności zmniejszenia obciążenia tego winna gmina dostawiająca wystawić biorącemu podwozy poświadczenie.

Na wozach podwodowych, użytych do przewozu rzeczy wojskowych, należy w razie potrzeby i o ile nie przekroczy się przez to ustalonego obciążenia normalnego, przewieźć także konwoj.

4. Przestrzenie, które wymagają wzięcia doprzęgu górskiego, są przedstawione graficznie na karcie marszrut wojskowych tylko o tyle, o ile na to zezwala podziałka tej karty.

Inne przestrzenie, wymagające doprzęgu górskiego, są zaznaczone na lewym brzegu arkuszy karty marszrut.

Gdyby potrzeba było doprzęgów górskich także na innych drogach, natenczas ma gmina potwierdzić to biorącemu podwody.

O ile doprzęgi górskie okazują się z reguły potrzebne na stromych częściach dróg, które nie są zaznaczone w karcie marszrut wojskowych, należy celem odpowiedniego uzupełnienia karty tej poczynić stosowne wnioski. (Do § 19., punkt 4.)

Przy stromych częściach dróg, które można rozpoznać z karty marszrut wojskowych, należy rekwirować doprzęgi górskie zasadniczo w ostatniej gminie, położonej przed miejscem stromem, a w innych wypadkach w najbliższej miejscowości i zawiadomić o tem odnośną gminę celem potwierdzenia. W każdym razie należy odprawić doprzęgi górskie natychmiast po przebyciu stromych miejsc drogi.

Wynagrodzenie za doprzęgi górskie należy dać za tę przestrzeń, na której ich użyto.

Ilość doprzęgów górskich zależy od każdorazowej potrzeby. Dostawioną ilość doprzęgów tych oraz długość odnośnej przestrzeni ma gmina potwierdzić biorącemu podwody.

5. Jeżeli posuwanie się zarekwirowanych wozów jedno- a względnie dwuzaprzężnych jest niemożliwe jedynie z przyczyn przemijających, na przykład zawiei śnieżnych, złego stanu drogi itp., wówczas jest dopuszczalne wzięcie doprzęgu drogowego.

Nie może on przekraczać wymiaru jednego zwierzęcia pociągowego dla jednozaprzężnego wozu podwodowego, a dwóch zwierząt pociągowych dla wozu dwuzaprzężnego.

Dodanie doprzęgu drogowego nie powoduje podwyższenia dopuszczalnego obciążenia wozu podwodowego.

Co do konieczności wzięcia doprzęgu drogowego ma gmina wystawić urzędowe poświadczenie z podaniem długości odnośnej przestrzeni i wręczyć je biorącemu podwody.

Do § 19.

1. Przez „miejsce“ w znaczeniu ustawy o podwodach rozumie się każdą miejscowość, oznaczającą początek lub koniec świadczenia podwodowego; za miejsce dostarczenia (dostawienia środka przewozowego) lub miejsce przeznaczenia (odprawienia podwód) należy zatem uważać nie tylko miejscowości zamknięte, lecz także leżące poza ich obrębem

osady, obozy barakowe, fortyfikacje, place obozowe, strzelnice, dworce, przystanie dla parowców itp.

2. Za podstawę do obliczania wynagrodzenia podwodowego przy podwodach do jazdy bezpośredniej należy wziąć przede wszystkim kartę marszrut wojskowych, a gdyby ta nie dawała odpowiedniego wyjaśnienia, książkę kursów pocztowych, w innych zaś wypadkach certyfikat odległościowy, wystawiony przez polityczną władzę powiatową.

Certyfikaty odległościowe należy wygotowywać według wzoru 2. i to dla każdej odległości oddzielnie; ^{Wzór 2.} ze względu na szczególną doniosłość tych dokumentów zarówno dla obliczania wynagrodzenia jak i dla uzupełnienia karty marszrut wojskowych powinno się zachować przytem jak największą dokładność.

3. Przy użyciu tych środków pomocniczych należy oznaczyć odległość, w danym razie przez zsumowanie przestrzeni częściowych. W sumie ma się opuścić ułamki poniżej 0.5 kilometra, a natomiast liczyć ułamki, wynoszące 0.5 kilometra i ponadto, za 1 kilometr.

Tam, gdzie odległości podane są w karcie marszrut wojskowych w godzinach chodu, liczy się jedną godzinę chodu za 3 kilometry.

4. Zmiany, dotyczące się dróg, gościńców, odległości, nazw miejscowości, linii kolei żelaznych, stacji pocztowych, telegraficznych, kolejowych i parowcowych, które dojdą do wiadomości władz cywilnych i wojskowych (oddziałów broni i zakładów), należy natychmiast oznajmić władzy przełożonej. O ile osobne instrukcje nie zarządzają czego innego, przesyła polityczna władza krajowa lub krajowa komenda żandarmerji po porozumieniu się z polityczną władzą krajową wnioski odnośnie Ministerstwu obrony krajowej, zaś komenda korpusu (komenda obrony krajowej) po porozumieniu się z polityczną władzą krajową wojskowemu Instytutowi geograficznemu, poczem instancja ministeryalna zarządza ewentualne uzupełnienie lub zmianę karty marszrut wojskowych.

Wnioski na sprostowanie odległości miejsc muszą polegać na pomiarach terenu i podawać dokładnie początkowe jakoteż końcowe punkty pomiaru.

Przy wciąganiu odległości nowych lub sprostowanych należy trzymać się systemu zaokrąglania w ten sposób, że opuszcza się ułamki poniżej $\frac{5}{100}$ kilometra, a ułamki, wynoszące $\frac{5}{100}$ i ponadto, liczy za $\frac{1}{10}$ kilometra.

Do § 20.

1. C. k. Ministerstwo handlu oznacza corocznie należytość za jazdę pocztową (według wymiaru dla jazd skarbowych), która stanowi podstawę dla wynagrodzenia podwodowego. Pięcioletnią sumę prze-

ciętną należytości za jazdy pocztowe oblicza w poszczególnych obszarach administracyjnych Ministerstwo obrony krajowej w porozumieniu z c. k. Ministerstwem skarbu oraz c. i k. wspólnym Ministerstwem wojny.

Stopy jednostkowe, służące za podstawę wynagrodzenia, w wysokości 130% sumy przeciętnej, względnie 90% i 60% z powyższych 130% będą podawane do wiadomości powszechnej.

Przy obliczaniu pojedynczych sum przeciętnych należytości za jazdy pocztowe, tudzież powyższych stóp jednostkowych należy wstawiać ułamki, wynoszące pół halerza lub więcej, jako jeden halerz, a nie uwzględniać ułamków poniżej połowy halerza.

2. W wynagrodzeniu ogólnem mieści się także zapłata kierownika podwoły, oraz zapłata za niewyzyskaną jazdę powrotną, skutkiem czego nie przypada za to osobne wynagrodzenie.

3. Przepisany w ustępie ostatnim § 20. ustawy sposób obliczania ogólnego wynagrodzenia podwodowego za świadczenia podwodowe na pewien czas obowiązuje także dla podwód do jazdy bezpośredniej, a następnie dla wszystkich podwód, których używa się poza granicą w krajach Korony węgierskiej nie dłużej jak przez jeden dzień.

4. Przy obliczaniu przypadającego łącznego wynagrodzenia należy liczyć ułamki, które wynoszą pół halerza lub więcej, za jeden halerz, a opuścić ułamki poniżej pół halerza.

5. Podwód, zażądanych w celu jazdy bezpośredniej, należy w razie potrzeby użyć także do jazdy powrotnej, jeżeli pobyt (czas czekania) w miejscu czynności służbowej (miejscu przeznaczenia) nie przekracza czterech godzin.

Ewentualne użycie podwód do jazdy z powrotem w razie czekania, przekraczającego czas czterech godzin, zależy od wzajemnej ugody między biorącym podwoły a dostawiającym je.

W razie czekania przez czas dłuższy niż cztery godziny należy dać za każdą dalszą zaczęta godzinę wynagrodzenie, przypadające za dwa kilometry, a za jazdę powrotną $\frac{1}{3}$ część wynagrodzenia za jazdę do miejsca przeznaczenia.

Pobyt nie może jednak być tak długi, by łączne wynagrodzenie za cały czas czekania wraz z wynagrodzeniem za jazdę z powrotem ($\frac{1}{3}$ jazdy tam) miało być większe od zapłaty za jazdę powrotną.

6. Jeżeli do podwód używa się byków, należy dać za nie wynagrodzenie podług stopy jednostkowej, przypadającej za woły.

Do § 21.

1. Przy podwodach do jazdy bezpośredniej należy złożyć wynagrodzenie, przypadające za jazdę

tam, z góry do rąk gminy, podczas gdy wynagrodzenie za wykorzystaną jazdę z powrotem wraz z wynagrodzeniem za ewentualny czas czekania uiszcza się dopiero przy odprawieniu podwód, ewentualnie przez pocztę.

Tylko w tych wypadkach, w których dokładne oznaczenie wynagrodzenia podwodowego okazuje się niemożliwe z powodu braku potrzebnych dat, albo w których ważne okoliczności wykluczają natychmiastową zapłatę, można przy podwodach do jazdy bezpośredniej przesłać gminie przez pocztę także wynagrodzenie, przypadające za jazdę do miejsca przeznaczenia.

2. Jeżeli zmieniono rutę lub miejsce przeznaczenia przy podwodach do jazdy bezpośredniej, za które uiszczono zapłatę z góry, wówczas należy dodatkowo wypłacić gminie nadwyżkę wynagrodzenia podwodowego, przypadającą jeszcze do wyrównania, podczas gdy z drugiej strony jest gmina obowiązana, zwrócić na żądanie kwotę, otrzymaną ewentualnie ponad należność wskutek mniejszego świadczenia.

3. Zarachowanie wynagrodzenia za zarekwirowane podwoły odbywa się na podstawie wykazu, dostarczonego przez biorącego podwoły, w którym zastępca gminy ma w razie natychmiastowej zapłaty potwierdzić odbiór teje przy wyciśnięciu pieczęci urzędowej.

Przy najmie bezpośrednim uskutecznia się zarachowanie również na podstawie wykazu, dostarczonego przez biorącego podwoły, w którym odbiorca wynagrodzenia ma na żądanie potwierdzić jego otrzymanie; wynagrodzenie uiszcza się w tym wypadku bez pośrednictwa gminy, a potwierdzenia odnośne są wolne od stempli.

4. Biorący podwoły winien na żądanie potwierdzić gminie wypłacenie wynagrodzenia podwodowego.

Do § 22.

Obrachunek między Ministerstwem obrony krajowej a etatami tych gałęzi administracji, które w danym razie wchodzi w rachubę, odbywa się kwartalnie na podstawie operatów, popartych odnośnymi dokumentami.

Jeżeli chodzi o zarachowanie podwód, użytych do jazdy powrotnej, winny przytem poszczególne działy administracji wynagrodzić etatowi Ministerstwa obrony krajowej kwotę po 6 h za pełną liczbę kilometrów, które przypadają na jazdę powrotną i w myśl § 20. na czas czekania.

Do § 23.

1. Jeżeli wskutek wypadków elementarnych lub nieuzasadnionych żądań biorącego podwoły itp. powstała szkoda bez winy dostawcy podwoły, względnie jej kierownika, wówczas przyzna się

wynagrodzenie, wymierzone według okoliczności i z uwzględnieniem szczególnych warunków danego przypadku.

Za zawinienie dostawiciela podwód należy w szczególności uważać ten wypadek, jeżeli podczas dopełniania świadczenia podwodowego wyjdą na jaw uszkodzenia, które według przeprowadzonych dochodzeń istniały już w chwili dostawienia podwód.

2. Jeżeli podczas dopełniania świadczenia podwodowego zdarzy się uszkodzenie wozów, zwierząt podwodowych lub uprzęży, które mogłyby uzasadniać roszczenie do odszkodowania w myśl niniejszego paragrafu, wówczas należy w celu zapewnienia dowodu na roszczenie to stwierdzić stan rzeczy ile możliwości na miejscu, a biorący podwodę i jej kierownik winien następnie uczynić natychmiast doniesienie w najbliższej gminie, w miarę możliwości protokolarnie. W doniesieniu tem należy podać dzień świadczenia podwodowego, gminę, która dostarczyła podwód, imię, nazwisko, stopień wojskowy, oddział broni (zakład itd.) biorącego podwody, następnie imię i nazwisko kierownika podwody, oraz przytoczyć jakość, rozmiar i przyczynę uszkodzenia, miejsce i chwilę jego spostrzeżenia, ewentualnych świadków, a wreszcie wszystkie inne okoliczności towarzyszące, których znajomość może mieć znaczenie dla zupełnego wyjaśnienia stanu rzeczy i należytego ocenienia tegoż przez władze, powołane do dalszej czynności urzędowej.

Gmina przedkłada doniesienie to politycznej władzy powiatowej miejsca dostawienia.

3. Dostawiający podwodę winien dochodzić ewentualnego roszczenia o zwrot szkody jak najwcześniej, a w każdym razie w ciągu sześciotygodniowego terminu zawitego, wyłącznie u politycznej władzy powiatowej miejsca dostawienia. Władza ta jest powołana do prowadzenia odnośnych rozpraw i zarządzenia dochodzeń, potrzebnych dla wyjaśnienia stanu rzeczy. Przesłuchanie biorącego podwody lub innych osób wojskowych, zarządzone przez władzę polityczną, ma odbyć się zawsze za pośrednictwem właściwych oddziałów broni (zakładów itd.).

4. Polityczna władza powiatowa ma starać się przedewszystkiem o doprowadzenie ugody do skutku i przesyłać wszystkie akta sprawy, zależnie od gałęzi administracyjnej, dla której podwody były zarekwirowane, do oświadczenia się właściwej komendzie korpusu (komendzie obrony krajowej) albo krajowej komendzie żandarmerji, względnie komendzie oddziału wojskowego odnośnego zakładu chowu koni.

Jeżeli nie przyjdzie do ugody, rozstrzyga w każdym wypadku w pierwszej instancji polityczna władza powiatowa i podaje w orzeczeniu swem wyrażnie, czy szkoda powstała z winy dostawcy pod-

wody, względnie jej kierownika lub też wskutek innych okoliczności, które należy bliżej określić.

5. W orzeczeniu o prawem istnieniu pretensji do wynagrodzenia należy orzec o wysokości szkody, która ma być zwrócona przez Skarb państwa, jakoteż o ponoszeniu wynagrodzenia dla rzeczoznawców i innych ewentualnie powstałych kosztów. Co do pokrycia szkody wchodzi w rachubę, zależnie od przynależności biorącego podwody, następujące działy administracyjne: c. i k. wojsko (młynarka wojenna), c. k. obrona krajowa, c. k. żandarmerja i c. k. Ministerstwo rolnictwa dla zakładów chowu koni.

O każdym orzeczeniu należy uwiadomić dostawiającego podwody, jakoteż wspomnianą wyżej komendę, powołaną do oświadczenia się, z pozostawieniem rekursu do politycznej władzy krajowej.

Rekurs wnosi się do politycznej władzy krajowej, a w ostatniej instancji do Ministerstwa obrony krajowej.

6. Gdy rozstrzygnięcie, przyznające wynagrodzenie ze Skarbu państwa, stanie się prawomocnem, a również wtedy, gdy co do wynagrodzenia przyjdzie do skutku ugoda, winna komenda korpusu (obrony krajowej) itd. wyasygnować zaraz odnośną kwotę i przedłożyć następnie cały akt rozprawy w drodze służbowej Ministerstwu obrony krajowej, które prześle go dalej, celem ewentualnego zwrotnego poszukiwania na biorącym podwody, który ponosi winę, dotyczącemu Ministerstwu lub zarządzi we własnym zakresie działania, co uzna za stosowne.

7. Koszta wynagrodzenia rzeczoznawców jak i inne powstałe koszta ponosi w tym wypadku, gdy żądanie odszkodowania zostało wprowadzić wniesione, lecz wynagrodzenie ze Skarbu państwa nie zostało przyznane, dostawca podwód, natomiast w razie przyznania wynagrodzenia ten dział administracyjny, dla którego podwód użyto.

8. Ewentualna ugoda powinna rozciągać się także na ponoszenie wynikłych kosztów.

Do § 24.

1. Pomijając warunki nadzwyczajne, należy uważać dostawę podwód za nieodpowiednią, jeżeli gmina nie dopełni wcale zobowiązania, ciążącego na niej w myśl § 9. ustawy, albo nie dopełni go w sposób należyty, albo też jeżeli zobowiązany do dostawy podwód zaniecha pomimo odpowiedniego zawiadomienia przez gminę dostawy podwód w sposób, jaki mu przepisano.

2. Jeżeli mimo zażądania podwód na czasie, nie dostawiono ich w oznaczonym terminie lub w należytej liczbie i rodzaju, natenczas winien biorący podwody zażądać natychmiast odnośnego potwierdzenia od gminy, zapewnić potrzebne podwody drogą bezpośredniego najmu i przedłożyć wspo-

mniane poświadczenie jak najspieszniej oddziałowi broni (komendzie itp.), u którego ma się składać rachunek, z podaniem liczby i rodzaju wynajętych przez siebie podwód i uiszczonej za nie kwoty.

Oddział broni (komenda) doniesie o tem politycznej władzy powiatowej miejsca dostawy celem dalszej czynności urzędowej.

3. Na podstawie tego doniesienia wdraża polityczna władza powiatowa potrzebne dochodzenia i wydaje następnie odnośne orzeczenie.

Jeżeli uznano, że nie zachodzi zawinienie ani ze strony zobowiązanego do dostawienia podwód ani ze strony gminy, wówczas należy podać w orzeczeniu także dział administracyjny biorącego podwody, który ma odpowiadać za koszty podwodowe, niepokryte ustawowem wynagrodzeniem.

Orzeczenie należy doręczyć z wolnością wniesienia rekursu zobowiązanemu do ponoszenia nadwyżki kosztów, zawsze jednak także właściwej komendzie korpusu (obrony krajowej) itd. (do § 23.).

W przypadkach rekursu rozstrzygają polityczne władze krajowe w drugiej instancji, a Ministerstwo obrony krajowej w trzeciej instancji. W postępowaniu karnem orzeka polityczna władza krajowa ostatecznie.

4. Z reguły należy obejmować podwody w tej chwili, na którą zażądano ich dostawienia.

Dostawiający podwody nie ma obowiązku czekania na objęcie podwód dłużej jak przez 2 godziny (czas wyczekiwania).

5. Przypadki zwłoki, oznaczone w ustępie ostatnim § 24., za które należy dać odszkodowanie, mogą powstać:

a) Przy podwodach do jazdy bezpośredniej, przed rozpoczęciem lub podczas dopełniania świadczenia podwodowego, tudzież przez nieobjęcie podwód w ciągu oznaczonego wyżej czasu wyczekiwania;

b) przy podwodach na czas, tylko przez nieobjęcie podwód w czasie wyczekiwania, ponieważ inne przypadki zwłoki, wynikłe przy tym rodzaju podwód, wlicza się do czasu trwania czynności podwodowej.

6. W przypadkach punktu 5: a) i b) należy za każde całe pół godziny zwłoki, względnie czasu wyczekiwania uiszczać łączne wynagrodzenie podwodowe, przypadające za jeden kilometr.

Przy podwodach do jazdy bezpośredniej można jednak żądać wynagrodzenia za zwłokę tylko wtedy, jeżeli zwłokę rzeczywiście udowodniono.

7. Wynagrodzenia, przypadającego za zwłokę przed rozpoczęciem i w czasie dopełniania czynności podwodowej, tudzież wynagrodzenia za czas wyczekiwania należy żądać, o ile biorący podwody nie pokryje tegoż zaraz z własnych funduszków, za pośrednictwem właściwej politycznej władzy powiatowej, która ma porozumieć się w tym względzie z odnośną komendą korpusu (obrony krajowej) itd.

8. Jeżeli odmawia się zapłaty żadanego wynagrodzenia, natenczas winna polityczna władza powiatowa wydać na podstawie przeprowadzonych dochodzeń rozstrzygnięcie, a do odnośnego postępowania mają stosować się analogicznie postanowienia do § 23.

Do § 25.

Certyfikaty odległościowe, jakoteż inne potwierdzenia, wydawane przez władzę polityczną, wystawia ta polityczna władza powiatowa, w której okręgu leży dotycząca gmina, względnie przestrzeń drogi.

Georgi wtr.

Meyer wtr.

Weiskirchner wtr.

Wickenburg wtr.

Widmann wtr.

Wzór 1.**Oddział broni:**

(Stopień wojskowy, imię i nazwisko rekwirującego.)

Rekwizycja podwodowa.

Gmina (polityczna władza powiatowa), do której rekwizycja odnosi się		
Oddział broni (oddział, pododdział itd.), względnie stopień wojskowy, imię i nazwisko, oddział broni tego, dla którego rekwiruje się podwody		
Do przewozu osób	Ilość i rodzaj podwód, oraz ilość osób lub waga rzeczy	
Do przewozu bagaży i innych rzeczy		
Do jazdy bezpośredniej	z	
	do	
	prawdopodobnie użyje się podwód do jazdy powrotnej	
albo		
Do użycia na pewien czas, przypuszczalnie na przeciąg	 godzin
Dzień (dzień tygodnia i kalendarzowy)	dostawienia	
Godzina (podana cyframi i literami)		
Miejsce		
Uwaga		

....., dnia 19 ..

.....
(Podpis rekwirującego.)

Okrąg administracyjny

Powiat polityczny

Certyfikat odległościowy.

Odległość z powiat polityczny (sądowy)
 przez
 do powiat polityczny (sądowy)
 przy użyciu najkrótszego dostępnego połączenia wynosi *km*, wyrażnie
 (literami).

Odległość tę stwierdzono:

Wyrazy
nienadające się należy
przekreślić:

przez pomiar w terenie.
 z wykazu odległości.
 przez odznaczenie cyrklem na karcie specjalnej.
 przez przesłuchanie właściwych organów zarządu drogowego

. dnia 19

C. k. Starosta:

U w a g a: Dla uniknięcia kosztów należy przedsięwziąć pomiary w terenie jedynie przy sposobności.

Załącznik

do § 16.

Postanowienia

o używaniu podwód jednozaprzężnych.

Kraj koronny	a)		b)			c)	
			Podwoły jednoznaczne są				
	bezwartunkowo		wartunkowo				
	używane w kraju i dopuszczalne					w kraju używane, a ten stanem niedopuszczalne	
	powiat polityczny	przestrzeń*)	powiat polityczny	przestrzeń*)	przestrzeń*)	powiat polityczny	przestrzeń*)
1	2	3	4	5	6	7	
Czechy	—	—	wszystkie	—	—	—	—
Bukowina	—	—	—	—	wszystkie	—	—
Dalmacja	—	—	Kotor, w gminie Mulla; Macarsca, w gmi- nie Macarsca; Sinj; Spljet; Zadar, w gminie Zaraveebia,	—	Benkovać; Kotor, wyjąwszy al b); Curzola; Imotski; Knin; Lesina; Macarsca, wyjąwszy al b); Metković; Ragusa; S. Pietro; Szybenik; Zadar, wyjąwszy al b).	—	—
Galicya	—	—	—	—	wszystkie	—	—
Istria	—	—	—	—	wszystkie	—	—

Karyntya, Gorycya i Gradycka	wszystkie, wyjąwszy ad c).	wszystkie, wyjąwszy przy jazdach osobowych na przestroniach ad c).	—	—	Celowice, w rejonie gminy miejscowej Celowice.	Co dojazd osobowych: 1. Tarvis — Raibl — Predil — Flitscherklause — Flitsch i na powrót; 2. Tarvis — Raibl — Seebach — Talsperre i z powrotem.
Kraina	wszystkie, wyjąwszy ad c).	co do przewozu rzeczy wszystkie, wyjąwszy prze- strzenie, wykazane pod c), I i III; co do przewozu osób wszystkie, wyjąwszy prze- strzenie, wykazane pod II i III.			Tschertendol.	I. Co do przewozu rzeczy: następujące przestronie gościn- ców państwowych, a mianowicie: gościniec zagrzebski: Lublana — Weixelburg — Treffen — Rudolfswert — Landstrass — Mün- kendorf — Bregana; gościniec birnbauński: Kalce — Trševje — Zoll — Slurje przy Haldensclaf; gościniec rjecki: Postojna — St. Peter — Blinje — Dornegg — granica na poł. Koseze; gościniec idryjski: Kalce — Idryja — granica na półn. Idryi; gościniec istrijski: odgałęzienie na wsch. Sinadole — granica ku Divača; gościniec kankerski: Krainburg — Tupalitsch — Kanter — granica kraju; gościniec lojbelski: Lublana — Zwischenwässern — Krainburg — Neumarkt — Lohpass; gościniec tryesteński: Lublana — Kalce — Postojna — Präwald — Senoselsch — granica ku Storje.

*) W podanych wyżej kierunkach.

a)	b)		c)			
	Podwoły jednoznaczne są					
	bezwartunkowo		wartunkowo		w kraju nieużywane, a tem samem niedopuszczalne	
	powiat polityczny	przestrzeń*)	powiat polityczny	przestrzeń*)		
1	2	3	4	5	6	7
Kraina (cięż dalszy)	wszystkie, wyjawszy ad c).	co do przewozu różny wszystkie, wyjawszy prze- strzenie, wykazane pod c), I i III; co do przewozu osób wszystkie, wyjawszy prze- strzenie, wykazane pod III i III.	—	—	Tschernembl.	gościniec wiedeński: Lublana—Kraxen—granica przy Trojana; gościniec Wippach—Goryeya: Práwall—Wippach—granica przy Haidenschaft; gościniec wurzniczki: Folstritz (przy Naklas)—Unter- Oiook—Assing—Kronau—granica na półn. Wurzen. II. Co do przewozu osób: następujące części przestrzezi gościnców państwowych, wymie- nionych pod I: 1. Goslowitsch—Idrya i z powro- tem; 2. Kronau—granica kraju na Wurznerpass; 3. St. Anna—granica kraju na Loiblpass. III. Co do wszystkich transpor- tów: gościniec karlsbadzki: 1. Rudolfswert—Jugorje i z po- wrotem; 2. Neudorf—Bloška-Police—Gra- hovo—Zirknitz i z powrotem;

Morawy			Boskowitz; Daczyce; Mezyrzece Wielkie; Igława (miasto i wieś); Litowel; Nowe miasto; Sternberg (powiat sądowy Unczów).	—	Hustopeč; Berun; Berno (miasto i wieś); Kyjów; Hodonín; Zábřeh; Holeszów; Kroměříž (miasto i wieś); Budziejowice Morawskie; Krumlov Morawski; Ostrawa Morawska; Schönberg Morawski; Trzebowa Morawska; Hranice; Mistek; Nowy Jiczyn; Mikołajów; Olomuniec (miasto i wieś); Przerów; Prościejów; Rzymarów; Sternberg (powiat sądowy Sternberg); Tysznów; Trzebież; Bród Węgierski; Hradysze Węgierskie (miasto i wieś); Mezyrzece Włoskie; Wyszków; Wszetyn; Znojmo (miasto i wieś).	3. Neudorf—Bloštn-Policea— Laas i z powrotem; 4. Neudorf—Gossiaschitz i z po- wrotem; 5. Neudorf—Radlek—Grahovo —Zirknitz i z powrotem; 6. Neudorf—Soderschitz i z po- wrotem; 7. Reimnitz—Suchen—Ossinitz i z powrotem.
--------	--	--	---	---	--	---

*) W podanych wyżej kierunkach.

Kraj koronny	a)		b)		c)	
	Podwoły jednozaprzeczne są					
	bezw warunkowo		warunkowo		w kraju nieużywane, a tem samem niedopuszczalne	
	używane w kraju i dopuszczalne					
	powiat polityczny	przestrzeń*	powiat polityczny	przestrzeń*	powiat polityczny	przestrzeń*
1	2	3	4	5	6	7
Austria dolna	—	—	Baden; Horn (wyjawszy ad c); Krems; Mistelbach; Neunkirchen; Oberhollabrunn; Scheibbs; Waldhofen n. Ybbs; Wieden; Wr. Neustadt (wsie); Zwetl.	—	Anstetten; Bruck nad Ławą; Floridsdorf okolica; Gänserndorf; Gründ; Hietzing okolica; Horn (w rejonie gminy miejskiej); Korneuburg; Lilienfeld; Melk; Mödling; Pöggstall; St. Pölten; Tulln; Waldhofen n. Thaya; Wr. Neustadt (miasto).	—
Austria górna	—	—	wszystko, wyjawszy ad c).	—	—	1. Engelhartzell—Vieh- tenstein—Obersternberg —Freinberg—Halbach; 2. Enzenkirchen—Mittern- dorf; 3. Grein—Dimbach—St. Georgen n. W.; 4. Grein—Kreuzen—St. Thomas n. Bl.;

i z powrotem

									z powrotem i
									5. Grein—Sarmingstein—Waldhausen; 6. Kopfing—St. Ägidi; 7. Mitterndorf—Kopfing; 8. Münzkirchen—Kasten; 9. Neukirchen n. W.—Eschenau; 10. Perg—Münzbach—Innernstein; 11. Perg—Windhaag—Rechberg; 12. Peuerbach—Neukirchen n. W.; 13. St. Willibald—Natternbach—Neukirchen n. W.; 14. Schärding—Gattern; 15. Schärding—Rainbach; 16. Sigharting—St. Willibald—Peuerbach; 17. Wessenufer—Neukirchen n. W.
Solnogród	—	wszystkie, wyjąwszy ad c).	—	—	—	—	—	—	1. Mattsee—Obertrum i z powrotem; 2. Mauterndorf—Radstadt i z powrotem.
Śląsk	—	—	—	—	—	—	—	wszystkie	—
Styrya	—	—	—	—	—	—	—	wszystkie	—

*) W podanych wyżej kierunkach.

Kraj koronny	a)		b)		c)	
	Podwoły jednozaprzężne są					
	bezw warunkowo		warunkowo		w kraju nieużywane, a tem samem niedopuszczalne	
	używane w kraju i dopuszczalne					
	powiat polityczny	przeŝtrzeń*)	powiat polityczny	przeŝtrzeń*)	powiat polityczny	przeŝtrzeń*)
1	2	3	4	5	6	7
Tyrol	—	wszystkie, wyjawszy ad c).	—	—	—	1. Auer—Cavalese; 2. Bozen—Fondo—Malè —Tonalepass 3. Calliano—Folgarida 4. Civezzano—Baselga di Pinè 5. Cles—Romeno 6. Cortina—granica; państwa ku Misurinie 7. Dasindo—Fiavè 8. Dimaro—Madonna del Campiglio—Pinzolo 9. Fucine—Cogolo—Acidule di Pejo 10. Gornagoi—Sulden 11. Lavis—Cembra; 12. Lermoos—Bichlbachl 13. Mattarello—Vigolo— Vattaro 14. Mezzolombardo— Cles—Malè 15. Mezzolombardo—Denno— Cles; i z powrotem i z powrotem

[illegible]

*) W podanych wyżej kierunkach.

Kraj koronny	a)		b)		c)	
	bezwarunkowo		warunkowo		w kraju nieużywane, a tem samem niedopuszczalne	
	używane w kraju i dopuszczalne		używane w kraju i dopuszczalne		używane w kraju i dopuszczalne	
	powiat polityczny	przebiegi*	powiat polityczny	przebiegi*	powiat polityczny	przebiegi*
1	3	3	4	5	6	7
Vorarlberg	—	wszystkie, wyjąwszy ad c).	—	—	—	1. Bezau—Hittisau 2. Bregencja—Fisch- anger 3. Doren—Sulzberg—stacya Sulzberg; 4. Egg—Bezau 5. Egg—Hittisau 6. Frassein—Weiler 7. Hittisau—Schwarzach 8. Langeisegg—Krumbach stacya —Krumbach—Riefensberg; 9. Langeneisegg—Krumbach stacya —Oberlangeneisegg; 10. Rankweil—Göfis 11. Rankweil—Übersaxen 12. Riefensberg—Sibratsgall 13. Rottis—Weiler—Vik- torsberg 14. Schwarzach—Egg 15. Sulz—Übersaxen 16. Sulz—Viktorsberg 17. Sulz—Zwischenwasser 18. Thörlingen—Blons 19. Viktorsberg—Zwischen- wasser—Mundix

*) W podanych wyżej kierunkach.